

del quatre de set de la història dels Xics de Granollers, sense no haver assajat mai la pinya. El castell ja sabem com va anar, va estar a punt de carregar-se. Imagineu-vos si durant les dues últimes setmanes - estic parlant de quatre assatjos amb unes vuit hores repartides en dues setmanes - hi hagués hagut la gent dels tres autocars.

Per la diada de la colla vam tenir força gent a la plaça, però com és costum a la colla l'assaig NO!!! I per tercer cop OH MIRACLE!!! Un altre cop el quatre de set sense haver assajat la pinya, i a sobre a la quarta vegada que el provàvem (Tarragona, vigília de la diada i dos el diumenge) el vàrem descarregar. Potser tenim un àngel de la guarda.

Un cop descarregat el quatre de set ens quedaven dues actuacions imporatnts. La primera a Montcada, trobada de colles del Vallès, on vam poder contemplar un intent de quatre de nou amb folre dels Minyons. Vam veure caure castells de totes les colles però no vam poder veure cap trist intent del quatre de set dels Xics. El motiu ben clar, faltava gent important, laterals, primeres mans i algun que altre mà i mà. Però com pot ser si fa una setmana el vam descarregar?

Només cal anar a un parell d'assatjos per saber què passa. No hi ha ni la meitat de gent necessària per fer castells de set, i a sobre molta gent no està allà les dues hores que dura l'assaig. Si volem arribar algun dia a fer castells de set, vuit i el que faci falta, em sembla que ens hem de plantejar moltes coses.

La sortida de Girona la recordarem tots per l'esmorzar, i potser algú la recordarà per aquell intent de tres de sis net, on vam col·locar aixecador, o per aquell quatre de sis amb gent nova. Crec que els dos castells tenen molta importància per a la colla. Per una banda intentem superar-nos i per una altra banda estem intentant incorporar gent nova als troncs.

Per acabar, el resum de Terrassa. Com a mínim i després de l'experiència de Montcada, vam intentar el quatre de set i a més per dos cops, que es descarregués o no ja és una altra història. Però cal remarcar que novament es produís el MIRACLE!!! No havíem assajat la pinya. Tornàvem a estar igual, i la cosa va anar com va anar.

JOP. Jordi Oliveras i Pujades

ELS CASTELLS DE SET I DE VUIT

Eren les cinc de la tarda i de mica en mica, la Porxada s'omplia de gent, faixes i camises. Aquest cop, els tres colors eren vermell, lila i el granatós dels Xics. Tots posant-se les faixes negres sobre els pantalons blancs, i ben entrada les sis, les primeres gralles sonaren a tota la plaça. Les dues colles que ens apadrinaven, Minyons de Terrassa i els Castellers de Barcelona havien de començar la primera ronda.

Aquesta va ser iniciada pels vermells barcelonins que descarregaren un tres de set impecable. Després, un fet importantíssim: els Minyons de Terrassa es disposaven a intentar el primer castell de vuit a la plaça de la Porxada. Evidentment el descarregaren.

Amb grans nervis ens vam en posició, aquesta era la tercera vegada, no podia caure. El quatre de set tan esperat havia de fer-se. Però no va ser així, i per tercera vegada en els nostres dos anys d'història, el quatre de set no es va coronar.

Desolats, s'inicià la segona ronda i els Castellers de Barcelona descarregaven, ells sí, el quatre de set. Els Minyons de Terrassa anaven amb els castells de vuit i amb el tres de vuit marcaren el seu estil. Nosaltres vam intentar la torre de sis, que després de molt patir i aguantar, vam aconseguir descarregar-la.

La tercera era la definitiva, en aquesta es va descarregar el quatre de set amb agulla pels de Barcelona i una fantàstica torre de set de Terrassa. Molts aplaudiments van rebre les dues actuacions. Però on es sentí més eufòria va ser quan es va descarregar per primer cop el quatre de set dels Xics de Granollers.

Un quatre de set que obre una gran porta cap a les grans colles i cap a millors castells.

Un xic
Estel Armengol i Ginestà

4 de 6 del carrer Ricomà. Foto: Tomàs Cirac

